

Haber-Yorum

Enerjide Zengin Ama Liderlikte Fakir: Bangladeş'in Yakıt Krizi Trajedisi!

Haber:

ABD ile İran arasındaki savaş nedeniyle yakıtı ilk tükenecek ülke, Tarık Rahman başkanlığındaki Bangladeş Milliyetçi Partisi'nin yeni hükümeti olabilir; zira hükümet, acil durum planı hazırlamak için yoğun çaba sarf ederken, Bangladeş enerji fiyatlarındaki artış, döviz rezervlerindeki kötüleşme ve enerji krizi ortamında yakıt kaynakları ilk tükenecek ülke olma ihtimaliyle boğuşmaktadır. Nitekim Bangladeş, 600 bin metrik tona kadar Rus dizel yakıtı ithal edebilmek için ABD yaptırımlarından geçici muafiyet talep etmiştir. Ülkedeki dizel rezervi sadece 115.473 tona düşmüş olup bu miktar yaklaşık dokuz gün yetecek kadardır; oktan rezervi ise 28.152 tona gerilemiş olup bu da yaklaşık iki hafta yetecek kadardır. Bangladeşli petrol şirketi, Nisan ayında Hindistan'ın Numaligarh rafinerisinden yaklaşık 40 bin ton, yani Mart ayındaki hacmin neredeyse iki katı dizel ithal edecektir. Ayrıca Bangladeş, yakıt ve sıvılaştırılmış doğal gaz ithalatını finanse etmek için 2,5 milyar Doları aşan bir dış finansman sağlamaya çalışıyor. (The Independent, 1 Nisan 2026)

Yorum:

İran savaşının tetiklediği mevcut yakıt krizi, Bangladeş'i tam bir durgunluğun eşiğine getirmiştir; zira Üniversiteler kapılarını kapatmakta, akaryakıtlar kısıtlanmakta ve resmi uyarılar, ülkenin birkaç hafta içinde tamamen durma noktasına gelebileceğini söylemektedir! Bununla birlikte asıl trajedi enerji kaynaklarının yetersizliğinde değil, aksine siyasi liderliğin kronik ve kendi kendine yarattığı başarısızlığında yatmaktadır.

İster Avami Birliği Partisi isterse Bangladeş Milliyetçi Partisi olsun Bangladeş'teki iktidarda bulunan seküler elit kesim, kurulduğu günden bu yana ciddiyle enerji bağımsızlığının gerçekleşmesini hedeflememiştir; zira birbirini izleyen hükümetler, ulusal petrol şirketini modern teknolojiden ve kaynaklardan mahrum bırakmış, kara ve sığ deniz sahalarını yeterince keşfedilmeden terk ettiği gibi enerji güvenliği için kısa, orta veya uzun vadeli herhangi bir politika belirlenmemiş ve gerçek bir strateji de uygulanmamıştır. Nitekim birbirini izleyen hükümetler, ulusal petrol şirketini güçlendirmek yerine sahalarını yabancı şirketlere devretmeyi ve sıvılaştırılmış doğal gaz ithalatına milyarlarca Dolar harcamayı tercih etmişlerdir; bu da bizi sürekli bir bağımlılık durumuna sürüklemiştir. Yenilenebilir enerji kaynakları, verimli kullanım ve atıkların yönetimi ise hâlâ marjinal fikirler olarak kalmaktadır.

Mevcut kriz, bu teslimiyeti en çirkin haliyle ortaya çıkarmıştır; zira Bangladeş şu anda, sanki ulusal egemenliğimiz Amerikan iznine bağılıymış gibi Rus dizelini satın alabilmek için Washington'a yalvarmaktadır! Dolayısıyla bu, ülkeyi stratejik bağımsızlığından vazgeçmeye ve ABD'nin jeopolitik gündemlerinin rehinesi olmaya zorlayan aşağılayıcı bir boyun eğmedir. Hasina'nın devrilmesinden sonra sözde "bağımsızlık" ise hiçbir şeyi değiştirmemiştir; zira hâlâ aynı eski bağımlılığın esiri olmaya, yani bir bağımlılık şeklini, başka bir bağımlılık şekliyle değiştirmeye devam ediyoruz. Bangladeş, ümmetin enerji güvenliğini yabancı kârların ve dar görüşlü siyasi çıkarların üstünde tutan liderler ve yöneticiler ortaya çıkmadıkça gerçek bağımsızlığa kavuşamayacaktır. Bu arzulanan bağımsızlığın gerçekleşmesi için Bangladeş halkına, maddi çıkarların hakim olduğu bu yozlaşmış laik liderliğin, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde insanlara hakkıyla hizmet etmek için çalışacak muhlis bir liderlikle derhal değiştirilmesi gerektiği defalarca hatırlatılması gerekir.